

P. lat. rec.

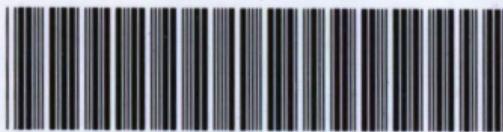
622

W

8 P.Lat.rec. 622

w

416 333 601 700 19

W8 Pilat. rec. 622

H

MICHAELIS VERINI HISPA-
NI POETÆ AC IVVENIS
DOCTISSIMI DISTICHA
DE MORIBVS.

Quo morbi genere Poëta mortuus sit, satis
benè testatur Ang. Pol. in lib. Epi-
gram. inquiens :

Verinus Michael florentibus occidit annis :
Moribus, ambiguum, maior, an ingenio.
Disticha composuit docto miranda parenti,
Quæ claudunt gyro grandia sensa breui.
Sola Venus poterat lento succurrere morbo :
Ne se pollueret, malluit ille mori.

Hic iacet, heu patri dolor & decus, unde iuuentur
Exemplum, uates materiam capiant.

AUGVSTÆ VINDELI-
corum excudebat Micha-
el Manger.

M. D. LXXXII.

POETÆ VITA.

Sæcæ nostri uitam, patriam, mores,
immaturum deniq; funis paucis, &
bis accipe: Michaël Verinus Hispanus,
minorem è Balearibus insulis
habuit patriam, Minoricam uulgas appellat: na-
tus Vgolino patre uiro liberalibus in studijs haud
uulgariter docto, quod innuisse uidetur Poëta, cum
inquit:

In lucem nostri formidant prodere lusus,

Sì priùs emendes, nil Vgoline timent.

Puer admodum Romanam deportatus fuit, ubi & fre-
quens pater uersari cōsueuerat. Paulo Saxie Ron-
cilio Grammatico ac Rhetori eximio, nec nor-
uersticatori erudiendus traditur, cui postea Distic-
chorum suorum opus ingenij sui primitias dicauit.
Quām sancte, quām candidē, quām etiam liberali-
ter scripserit, abundē sua scripta testantur. Heroi-
cum carmen uersibus dūtaxat tribus expertum il-
lum fuisse dicitur, sic ordiens: Luxuria prædulce
malum, &c. Statura fuit mediocri, colore candido,
oculis uiuidissimis, spiritu afflito, sermone non ita
tardus quām consultò rarus. Amicos habuit, quo-
rum quidem meminit in Distichis suis frequenter.
Cœlebs atq; incontaminatus ad XVIII. uixit an-
num, quinimò duris tunc fatis concepit.

MICHAEL

Univ. Bibl.
München

891 laevi 642 j
MICHAELIS VERINI

VGOLINI F. DISTICHORVM LIS-

*ber, qui sententiarum inscribitur, ad Paue-
lum Saxiam Roncilionem Gramma-
ticæ olim præceptorem suum
incipit.*

**Operis dedicatio ad Paulum
Saxiam Roncilio-
nem.**

Oncilionis honor, sanctorum regula
morum,
Quæ didicirendo carmina Paue
le tibi.

Ad eundem.

Tu me Pieridum duxisti primus in antra.

Primitias igitur accipe Paule meas.

Ad lectorum.

Si te crebra iuuat breuibus sententia chartis,

Delectum è multis, hoc cape lector opus.

Ad eundem.

Disticha nostra legant pueri, castæq; puellæ,

Continet obscenos fabula nulla iocos.

*Vnde traxit materiam Di-
stichorum.*

DISTICHA

Syderei, instar apum, delibans gramina Christi,
Delegi lector hoc tibi mellis opus.

Nemo impurus hæc legat.

Hinc lasciuia Venus, procul hinc discede Cupido:
Tota meis legitur casta Minerua libris.

Ad Catonem:

Tu Cato uel censor nostris scribere libellis:
Hæc farrago mei carminis, ista seges.

Ad lectorem.

Nostra legas quisquis fueris breuitatis amator:
Inuenies lepidos, sed sine felle, iocos.

Ad lectorem de Martiale.

Carmina sunt fateor, pulcherrima Vatis Hyberi,
Ad mores faciunt non tamen illa bonos.

Quod Christianos non decet
esse leues.

Cur grauibus texam queris, mea disticha uerbis?
Cultores Christi non decet esse leues.

Optima quæque carpenda ex
authoribus.

Vergilius gemmas Enni de stercore legit:
Et mihi sunt Vatum plura notanda luto.

Ad amicum de éditione
sui libri.

In lucem hortaris me nostros èdere uersus:
Perfectam nescis ut mora reddat opus?

In tri-

MICHAELIS VERINI.

In tribulatione virtus, ut aurum in
igne, perficitur.

Quod fornax auro facit hoc tribulatio iustis:
Rebus in aduersis certa probanda fides.

Amor est causa timoris.

Quæ tu contemnes, nunquam amisisse dolebis:
Nam magni est nimius causa timoris amor.

Veri amoris nullus est finis.

Nunquam uera fuit charitas, quæ definit esse:
Nam nullus ueri finis amoris erit.

Non decet Christianos more Ethni-
corum turpia scribere.

Nos genus electum Christi, nos sacra propago,
Scribemus ueterum turpia more patrum?

Obscœna fabula à pueris vi-
tanda.

Inficit obscœni puerorum carminis aures
Fabula, dum Vatum queritur ipse nitor.

Mala durant, quæ teneris menti-
bus discuntur.

Heu, male diluitur teneris quod mentibus hæst,
Præsertim durant quæ didicere mala.

Quare mordaces versus non scribat.

Quod nostri careant mordaci schemate uersus,
Lex hominum hoc prohibet, relligioq; Dei.

Omnes sunt felices, ubi omnes amici.

DISTICHA

Quād fōelix & Quāta foret Rēspūblica, cīues
Si cūctos unus conciliasset amor?

Nil sine spe p̄mij fit.

Est labor ingratus, quem debita p̄mīa fallunt:

Quid graue non fiet spe sine, uel leue sit?

Animum dantis Deus non do-
num considerat.

Non quantum dederis, sed qua tu mente dedisti

Pensandum est: placat uictima parua Deum.

Forma caduca mali perspè
caussa.

Quid fidis formæ populat quam morbus & etas?

Multis caussa mali candida forma fuit.

De eadem.

Hæc quam cernis anum, quondam formosa puella
Exitit: an nescis quam breue forma bonum est?

Vxor bona & non pulchra ha-
benda est.

Sit formosa alijs uxori, tibi sit bona: nescis

Quām noceat castæ forma pudicitie.

Difficile est custodire formosas.

Aegrè formosam poteris seruare puellam,

Nunc prece, nunc auro forma petita ruit.

De infœlici patria.

Infœlix patria est, pueros ubi purpura uestit,

Atq; ubi precedit diues honore bonos.

MICHAELIS VERINI.

**Illa patria est fœlix, ubi iuuentus
assuescit modicis cibis.**

**Illa domus fœlix, ubi paruo assueta iuuentus,
In festo coctum luxuriatur olus.**

De falsis gaudijs.

**Quæ durare putas mortalis gaudia uitæ,
Sunt brevia, & finis tristis amoris erit.**

De veris gaudijs.

**Vna salus, seruire Deo est, hæc gaudia sola
Vera putas: quorum gloria finis erit.**

**In peccato est plus doloris quam
voluptatis.**

**Quid lætare miser? peccati est nulla uoluptas:
Gaudia plus aloës quam tua mellis habent.**

**Cor impiorum & fretum
feruens.**

**Cor iniistorum semper uelut æstuat unda
Aequoris, insanus quum freta uentus agit.**

**Impudici oculi deprædantur
animam.**

**Lumina prædantur mentem, pariuntq; ruinam
Lumina nequitiae (si sapis) abde foris.**

Quid sit peccatum.

**Peccatum est deforme malum: transgressio legis
Divinæ, at citius dixeris esse nihil.**

Iudex & censor omni caret peccato.

DISTICHA

Afficiat lucem, qui uult damnare tenebras,
Qui carpit mores, labe carere decet.

Peccator & cæcus & bestia efficitur.
Cor Deus iniusti nebulis obnubilat atris,
Exuit & formam, fitq; repente fera. +

Peccatum est obex inter animam
& Deum,

Obtenebrat mentem peccatum, est obicis instar,
Quo nequit authorem cernere tecta suum.

Quanta fides fuerit tanta retributio.
Est operis mensura fides, nostriq; laboris
Examen: capies premia, quanta fides.

Aliena magis quam nostra vitia
cernimus.

Cur aliena magis, quam crimina nostra, uidemus?
An quia nostra procul sint, aliena propè?
Post gaudia dolor sequitur.

Aeternus sequitur praesentia gaudia mœror.

Stulte ne delitijs credis utrisque frui?
Risus in luctum vertitur.
Heu, risus noster luctu miscetur amaro,
Duraq; sub dulci melle uenena latent.

De auaro.

Nusquam fraude caret, semper mentitur auarus:
Erga inopes surdus ferrea corda gerit.
De distributione honoris.

Indi-

X.

MICHAELIS VERINI.

Indignum est nullo certamine præmia uelle.

Virtuti iustus distribuatur honor.

De gloria.

Gloria si dulcis, studeas uirtute parare:

Quo labor est maior, gloria maior erit.

**Iusti benè operantur propter
virtutem.**

Terret poena malos, imitant præmia iustos:

Sed potis est uirtus reddere sola bonos.

Qui Deo militat, mortalia contemnat.

Terræ spernat opes, cœli qui militat oris:

Principis aeterni castra sequenda tibi.

**Vt patientiæ crescant præmia, non audit
Deus inuocantes se.**

Vt tua maiori crescat patientia laude,

Non audit subito uota petita Deus.

Nec citò, nec temerè iudicandum.

Iudicium præceps insani iudicis index:

Omnia sunt longis discutienda moris.

**Iustitia & charitas arma sunt
principum.**

Iustitia & charitas ualidæ sunt principis arces,

Nulla Tyrannorum uis diuturna fuit.

Contra inertes.

Tolle moras, uolucres menses labuntur, & anni:

Vltima sit nescis quando futura dies.

DISTICHA

Vitendum tanquam sit ultima dies.
Compositis uiuas ceu sit lux ultima rebus,
In cautum ne te Parca seuera premat.

Aliud.

Quod sit nemo sua contentus sorte requiris?
A patria extorres uiuimus hic solio.

Nil stabile in rebus humanis.

Quum stabile hic nil inuenias, cur stare requiris?
Et uideas fluxu cuncta perire suo?

Quæ videntur sunt fluxia, inuisi-
~~tabilis~~ ~~fugientibus~~ ~~biblia~~ æterna sunt.
Quod cernis nihil est, uolat atri turbinis instar.

Sed quod non cernis esse perenne putas.
Ad magna præmia magno labore venitur.

Non nisi per magnos ad præmia magna labores
Itur, at ignavis nulla corona datur.

In eandem sententiam.
Si te delectant æterne præmia uitæ,
Magna quidem: nec te terreat ergo labor.

Qui benè vixit non timet
mortem.

Qui benè præteritos sine labe peregerit annos,
Non horret mortis uulnera dira pati.

Mors boni viri non est deflenda.
Non obitus flendus, sequitur quem uita perennis:

Uiuus

MICHAELIS VERINI.

Viuus enim semper, qui bene uixit, erit.

Erudiendi pueri in etatetenera.

Dum tenera est etas generosos imbue mores,

Tunc facile est cunctis artibus ingenium.

Temporis iactura maxima, præ-

seri. Diversis serim doctis de glante
Nulla uiris doctis iactura est tempore maiori segregatio
Ah multi uicissimum tempus abire finunt.

Mors malorum pessima, bono-

Formida malis sequitur quam poena perennis,
At contra fœlix mors solet esse bonis.

Totam illustrat vitam fœlix

Igno rient qibit exitus agent ist gladiis filii
Toti illustratur fœlici funere vita, eadem
Mors fœlix uite causa perennis erit.

Bono bonus exitus, malo malus.

Vita boni raro turpatur funere foedo,

Vita mali turpi clauditur exitio.

Mutantur pili & non mores.

De flauis uetula in canos uulpecula mutat,

Illius at mores uertere nemo uidet.

Gula & ocia sunt arma Veneris.

Quis Cererim et Bacchū? quis nesciat ocia caussans

Nequitiæ? ex sceleris tela Cupido tui?

Curatio morbi non est differenda.

Si uis

DISTICHA

Si uis curari, medico tua uulnera pande:

Exposces ferò cùm morieris opem.

Pluribus medicis non est credenda
salus ægroti.

Vis febre curari: medicis ne crede salutem

Pluribus: unius enim sat bonus esse potest.

De gula, quæ plures interficit,
quàm gladius.

Miraris subitò Franciscum funere raptum:

Crede mihi, ancipiti plus ferit enèse gula.

De eadem.

Quum doleat stomachus medicū accersire Leonem

Paule iubes, febris si tibi causa gula est.

De gula mōrborum causa.

Autumno, inquiris, cur tot moriantur in uno,

Causam, quum gula sit pestis, & atra lues.

Modicis cibis natura contenta.

Esse cupis frugi: facile est: nam panis & undæ

Prædiues dapibus quilibet esse potest.

Omnia pro vita æterna sunt hīc
toleranda.

Si quanta æternæ sunt uitæ præmia uoluas,

Omnia pro Christo perpetiè libens.

Aliud.

Spe regni æterni debes tolerare labores,

Longè promissis uberiora feres.

Aliud

MICHAELIS VERINI.

Pro superis dabitur quæ commutatio regni?
Et tamen hanc hominum plurima turba facit.

Recta conscientia dat verum
gaudium.

Gaudia uera dabit mens omnis criminis expers.
Hei mihi, quam pauci gaudia uera ferent.

Nemo sunt vera gaudia in præsen-
ti vita.

Delectare putas præsentis gaudia uitæ?

Quorum cum pœna toxica finis habet.

Sola virtus beatos efficit.

Omnia quum pereant, uirtus est sola perennis:

Hæc immortales reddere sola potest.

Nemo confidat in suis diuitijs.

Pone modum rebus nimium confise secundis.

Quæ dedit, hæc, eadem fors tibi tollet opes.

In eandem sententiam.

Quid tibi si gemmas omnes cumularis & aurum,

Et tua tartareis mens crucietur aquis?

Deus non miseretur assidue
peccantis.

Affidue peccantis erit Deus hostis acerbus,

Quo ue magis tolerat, sœuior ultor erit.

Deus tarditatem supplicij, pœnæ gra-
uitate compensat.

Quid

DISTICHA

Quidrides? grauitate Deus tormenta rependet.

Et gliscit tardis grandior ira moris.

Pecunia amissa grauius lugetur
quam peccatum.

Situa tam uerum lueres peccata dolore,

Vt nummos: esse uictima grata Deo.

Vtendum est florida ætate.

Si mors nulla datur uite labentibus horis,

Cur ita tam longo turba sapore iacet?

Mors est ineuitabilis.

Qui subito palles audito nomine mortis,

An tibi res noua mors? unde repente metus?

Quando mors est optima.

Optima mors tūc est, cūm uita est criminis expers

Mors fœlix uita est, quum tibi chara magis.

Post prandium vitæ venit luctus
mortis.

Quid letare miser? nescis post gaudia uitæ,

Perpetuos luctus mortis adesse tibi?

Deus non est author culpæ, sed pœnæ.

Non Deus est autor culpæ, sed criminis ultor,

Pro meritis iustis, præmia iusta dabit,

De vitæ cupiditate in tot malis.

Quum mala præsentis longè sint plurima uitæ

Quam bona, cur uitæ tanta cupido tenent?

Via cœli difficilis, sed promissis
Dei facilis.

MICHAELIS VERINI.

5

Est uia difficultis, superas quæ ducit ad oras,
Promissis facilis redditur illa Dei.

Vlcus proditum citius curatur.
Quod citò prodideris medico cur ibitur ulcus,
Obfuit, heu, multis occuluisse diu.

Omnia diuitibus licent.
Quum reus est diues Prætorem nactus auarum,

Quid non sperabit posse licere sibi?

Quale斯 Principes, tales populi.
Si studia & mores populi cognoscere curas,
Res facilis, uitam Principis inspicias.

Cur solus in agris sæpè versetur,
Esse tibi solus uideor, si solus oberrem,
Tunc mihi Pieridum turba canora comes.

In eandem sententiam.

Quum fugiam cœtus, me tanquā carpis agrestem,
Tunc ego sum solus, cùm mihi turba comes.

In adulatores.

Blandus adulator regum certissima pestis,
Hæc gaudet sanctos perdere sæpè uiros.

De eodem.

Blandus adulator uiirus commune potentum.
Sæpius infesto sæuior hoste nocet.

Quale斯 esse debemus.

Sis nulli blandus, sed uerus & omnibus æquus,
Vox clamore uacet, sit sine lite sonus.

De

DISTICHA

De risu.

Immodicus risus non est sapientis, at index

Stultitiae, lepidi sint sine dente ioci.

Ne simus loquaces.

Vis sapiens dici, raro, et meditata loquare.

Sæpe laquax uerbis proditur ipse suis.

Vera laus bonorum.

Omne genus laudis turpi uilescit in ore,

Vera boni et docti laus solet esse uiri.

Nec nostra laudare nec aliena reprehendere debemus.

Nec tua laudabis, nec facta aliena reprendes.

Nam satis est, alter si tua facta canit.

Ad Maurum desidem.

Tempore sic omni deses colis ocia Maure.

Vt recutitorum sabbata turba colit.

De munere.

Munera quid possint, testetur ferrea turris.

Quam uictor fuluo Iupiter imbre subit.

In eundem sensum.

Quid non argento, quid non corrumpitur auro?

Qui maiora dabit munera, uictor erit.

Diuites plerunque mali.

Difficile est opibus mores seruare pudicos.

Omnia diuitibus nonne licere uides?

Diuitie

MICHAELIS VERINI.

Diuitiae sunt causa periculorum.

Quum sint diuitiae manifesta pericula uitae,
Cur uoto a cunctis sic cupiuntur opes?

Paupertas cum bona sit, ab omnibus euitatur.

Sobria paupertas multorum causa bonorum est,
Hanc tamen ut pestem plurima turba fugit.

Natura paucis contenta.

Quidnam deesse potest, modicus si panis et unda,
Prandia uel coenam si tibi praebet holus?

Mors expectanda intrepidè.

Expectes omni securus tempore mortem,
Nam quo sit nescis excipienda loco.

Mors ubique.

Ipse licet fugias pennis uelocius Euri,
Non tamen effugies tela tremenda necis.

De Timido.

Infoelix pallest auditio nomine mortis.

Tanquam sit soli mors fugienda tibi.

Mors vitari non potest, vnde nec timenda, nec fugienda.

Quod nequeas uitare fugis? mors omnibus instat,
Nec formidanda est, nec fugienda tibi.

Decadentie.

DISTICHA

Stultum (crede mihi) est, quod ineuitabile cernis,
Effugere, & turpis si quatiare metu.

Gloria s̄pē spreta, cumulatior redit.
De te alij narret proprio sordescit in ore
Gloria: si taceas plus tibi laudis erit.

Nil magis nostrum est quām tempus.
Nil magis est nostrum uolucris quā temporis usus:
Sed multis tanquam res aliena uolat.

Quicquid præteritum est, mors
nobis abstulit.
Prospicimus cuncti mortem, sed fallimur omnes:
Quicquid præteritum est abstulit atra dies.

Voluptas pœnitentiae proxima.
Est instar floris uerni fugitiua voluptas:
Quod pudeat semper, pœniteatq; facit.

Laus liberalitatis.
Ille Deo similis, qui dat bene munera latus,
Qui repetit fructus, fœnoris officio est.

Nulla maior & usura sanctior, quām
pascere pauperes.
Nullum maius erit lucrum, quām pascere egenum,
Fœnore nam grandi centupla dona feret.

Palam reddendæ grates, clam
dandæ.
Ingratæ montis sine teste est reddere grates,
Reddereq; ingratæ est dona minora datis.

Qui

MICHAELIS VERINI.

9

Qui pauperibus elargitur, in cœlo:
thesaurizat.

Quas Christi causa miseris donabis egenis,
In cœlo eternas constabilib[us] opes.

In auarum.

Quid cumulas aurum? solum conceditur usus:
Tempora labuntur: dum cumulantur opes.

Nullum magis lucrum, neq[ue]; certius, quām
credere Christo opes.

Quod maius fœnus quām Christo credere censum:
Promissis ne Dei est certior ulla fides?

De eadem re.

Munera si gratis dederis, si latus amicis,
Tollet diuitias has tibi nulla dies.

Dat gratis nemo.

Munera qui mittit, sperat maiora remitti:
Nemo suas uellet perdere gratis opes.

Laus virginitatis.

Virginitas cœlū, Veneris chorus implet auernum,
Hæc superis similes nos facit, illa feris.

Non decet seruum nec uxo-
rem dominari.

Quām miserū est, stultus si tractet seruus habens,
Imperet aut uxor ambitiosa uiro.

Qualiter gratiæ pinguntur.

Pinguntur geminæ Charites spectare sororem.

DISTICHA

Dono tibi reddas ut duplicata mihi.

In eundem sensum.

Pinguntur nudæ Charites, ne fœnore dones,

Vsuram pietas, relligioq; uetat.

Ad amicum.

Accipe parua mei latus munuscula censu.

Nec quæ sint, sed sua suscipe mente datu.

Minor est labor quam præmium cœli.

Quem potes æterno pro munere ferre laborem:

Mercedi an tantæ parlabor esse potest?

Propter paruam fidem pauci
saluantur.

Saluantur pauci, multiq; uocantur ad astra:

An quia sit paucis cognita uera fides?

De charitate.

Est charitas præfetus amor, perfectaq; uirtus,

Qua sine perfectum nil reperire potes.

Qui habet maiorem charitatem, habebit maiorem gloriam.

Cui maior charitas, debetur gloria maior:

Quantus amor fuerit, præmia tanta feret.

Qui vult esse altus, sit humilis.

Esto humilis, quisquis fieri cupis incola cœli,

Fastus tartareis excruciatu aquis.

Tardi & considerati ad loquendum.

Quicito præcipitat uelox sine pondere uerbum,

Errat

10.

MICHAELIS VERINI.

Errat, & emissum non reuocare potest.

Quod dices & facies alijs, tibi
fiet & dicetur.

Quæ dices alijs, tibi iam responsa remitti

Expectes: capias qualia dona dabis.

Sententia carens pietate, iniusta est.

Quæ pietate caret sententia, saeva putatur:

Est pietas cunctis anteferenda sacris.

Melius consilium quam vires.

Consilio utilius, quam viribus arma geruntur,

Militis est robur, consiliumque ducis.

Multi peccant, & paucos errati pœnitent.

Quæ sine labore caro: quæ non obnoxia culpa est:

Quem non inuenies criminis esse reum?

Deus non potest peccare, alij omnes.

Non peccare Dei est, nemo sine crimine uiuit:

Errati paucos pœnituisse uides.

De falsa spe pœnitentiae.

Pertenuis spes est inter peccata salutem,

Et sperare nouis criminibus ueniam.

Qui præsentia desiderat, futura neglit.

Cui spes præsentis uitæ est præfixa futuram

Neglit, hic nunquam mente quietus erit,

De iracundo semper excedente
iustitiam.

DISTICHA

Qui temerè, & preceps rapidas exarsit in iras,
Excedet semper limina iusticie.

Quæ virginitati obstant.

Qui uult uirgineum cœlebs seruare pudorem,
Otia deuitet, fœmineosq; choros.

De eadem re.

Sæpè marem in furias aspectu fœmina solo
Urgit, & inflamat pectora notus odor.

Vitandæ oportunitates nequitiz.

Quis non uretur, si se deiecit in ignem?

Viuere quis credat dira uenena bibens?

Melius est timere benè, quam
malè fidere.

Vtilius timuisse benè, quam fidere malè,
Nam cauto & timido nulla procella nocet.

De vitandis fœminis.

O quibus illecebris capitur cui fœmina iuncta est,
Fœmina tentandi pabula quanta dedit?

Fœminæ occursus est sagitta
dæmonis.

Formosæ occursus mulieris dæmonis arma:
Parthorum tanquam dira sagitta ferit.

Vitanda proximitas fœminæ.

Sæpè pudicitiam mulier formosa propinquæ
Eripuit castis, multaq; damna dedit.

Fœmina domat duces viatores.

Fœmis

MICHAELIS VERINI.

11

Fœmina magnanimos domuit perspè leones,

Prædaq; uictores sèpè fuère duces.

Viri duo fortissimi Samson & Hercu-
les fœminis succubuerunt.

Quis Samsonem fuit, quis fortior Hercule? constat
Fœmineis ambos succubuisse toris.

Tutior est sibilus Basilisci, quam
cantus puellæ.

Tutius in syluis Basiliscum audire frementem,

Quàm molles cantus, fœmineumq; melos.

Tria mulieris petulantiam cohibent.

Fœmina molle genus, turpes procliuis ad actus,
Ni uir sit custos, ni pudor, atq; metus.

Mulier peccati caussa.

Fœmina peccati gluten: latet anguis in illa:

Si sapis, hanc, ceu sit pestis, amare fuge.

In eandem sententiam.

Noxia fœminei fugias contagia cœtus:

Quanti caussa malis fœmina prima fuit?

Laus virginitatis.

Virginitas animæ murus, uictoria carnis:

Portus honestatis sancta pudicitia est.

De virginitate.

Virginitas cœlesti bonum, cognata phalangi

Angelicæ: in terris hei mihi rara fuit.

Luxus ingenium & mores perdit.

PRIMI DISTICHA

Nil lethale magis, quam luxu perdere mores.

Hæc pestis iuuenum est saeuor ingenijs.

Non decet virum nimis benè plallere vel cantare.

Turpe uiro studium est psallendi, turpe canendi,

Turpe est foemineis semper adesse choris.

Spes uitæ longæ est peccati caussa.

Dulcis amor uitæ dirum, mibi crede, uenenum est,

Caussaq; peccandi spes diuturna fuit.

In eandem sententiam.

Quam miserum est nescire mori, uitæq; cupido

Peccandi multis pabula quanta dedit;

Qui nihil sperat, nihil timet,

Si nil sperabis, discrimina nulla timebis.

Qualis amor fuerit, talis et ipse timor.

Non decet virum muliebri cultu incedere.

O quam turpe uiro muliebri incedere cultu,

Molliaq; euulsis reddere crura pilis.

De principe nō prohibente peccatum.

Qui prohibere potest, cauissam tribuisse uidetur.

Peccandi, quicquid non uetat illicitum.

Conscientia bona nihil timet.

Qui recte uiuit, contemnit iussa superbi,

Conscia mens recti nil timuisse potest.

Viua vox magis afficit.

Plus

MICHAELIS VERINI.

12

Plus tibi coniunctus plus uiui proderit oris.

Eloquium, quam si scripta diserta legas.

Fidere vulgo & placere velle
dementis est.

O te dementem si uulgi ignobilis aura
Te mouet, an uescis cui placuisse cupis.

Non sunt munera accipienda.

Munera ne capias, uncus latet hamus in esca,

Nulla carent uisco, munera uirus habent.

Verus amicus aduersis cognoscitur rebus.

Temporibus duris ueri noscuntur amici,

Ah fidos paucos experiere tibi.

In eandem sententiam.

Inuenies multos si res tibi floret, amicos,

Si fueris pauper quis tibi amicus erit?

Quæ sunt veræ diuitiæ.

Diuitiae non sunt argenti pondus, & auri,

Virtutes ueras accipe diuitias.

De lucri cupiditate.

Conditio misera est lucri intolleranda cupido:

Hyberni hæc uexat turbinis instar aquas.

Ad auarum.

Ostia pauperibus penus, & granaria claudis.

Tradiderit soli hæc ceu tibi cuncta Deus.

Cur non édat.

DISTICHA

Cur ego non edam in lucem mea disticha queris?

Aedita (si mala sunt) quis reuocare potest?
Vixit fortunæ sapientia.

Si fueris sapiens, Crœsi superaueris aurum:
Nam sapiens nullo tempore uiuit inops.
Stulto prodest nihil.

Quid prodesse potest stulto, quum nesciat uti
Consilio? atq; omni tempore uiuat inops?
Qui amat corpus, spernit ani-
mi virtutem.

Cui nimis est charum corpus, uilescit honestas,
Et uentrem, & mentem pellere nemo potest.

Ad Petrum.

Te miserum dicas, fateor, sine crimine quenquam
Non uidi miserum: tu miser ergo Petre es.

Ad Dinum.

Quum tanti heu miseris penuria temporis instet,
Cur Dine in nugis tempora longa teris?

Reprehendit mori timentem.

Quum sit plena mali uitæ mortalis egestas,
Cur exire times carcere? liber eris.

Satis uiuit, qui honestè uiuit.

Quod citò decedis, gemiss? hac es lege creatus,
Nam tibi longa satis, quæ bona uita fuit.

Omnia patienter ferenda, ut ex volun-
tate Dei præcedentia.

Quod

Quod tibi contigerit patienter ferre memento,
Quum certum est fieri numine cuncta Dei.

Mens bona nunquam timet,
at mala semper.

Conscia mens recti nullo commota pauore est,
At mala mens semper sollicitata metu.

Omnis bonus fœlix.

Quid magis est fœlix quā cor sine crimine mundū?
Qualis inest mundo pectore lœtitia?

Contra hypocritam.

Mentiris Christi falsò qui sacra fateris.

Ni facias quicquid pagina sacra iubet.

De veneratione parentum.

Qui cupis esse senex, charos uenerare parentes,
Quæ patrifacies, filius illa tibi.

Contra mercatores rerum terrenarum.

Per mare, per terras mercator queritat aurum :
Tu cœli æternas stulte relinquis opes?

In auarum diuitem.

Quem non pauisti, mactasti diues egenum ?
Ipse reus tanti criminis huius eris.

In parasitos.

Qui socius mensæ est, uerum ne reris amicum,
Tolle epulas, noscetis quām tibi fidus erat.

Qui

DISTICHA

Qui amat periculum, in eo
peribit.

Qui discriminat, persæpe peribit in illo.
In pugna miles, nauta peribit aqua.

De incerto exitu.

Quum minimè uelles truncabit stamina Clotho,
Nec quicquam extremo certius interitu est.

Contra tardanteis bene operari.

Cras, inquis, faciam, concessaq; labitur hora:
Fac hodie, fugit hæc non redditura dies.

De inuidia.

Inuidia est animi tinea : hæc ceu uipera mordet,
Autorisq; sui uiscera prima ferit.

Non audiendus detrector.

Qui detrectori faciles accommodat aures,
Dat caussam, & pariter criminis ille reus.

Quod scimus, docere debemus.

Edoceas quod scis, fit enim sapientia dando.

Maior, at est contrâfacta retenta minor.

Via cœli aspera, inferni prona.

Itur ad aethereas per magna pericula sedes :

At nullo inferni prona labore uia est.

De fœditate peccati.

Si posses uicium quam sit deformi uidere,

Hoc dices monstro fœdius esse nihil.

De pulchritudine virtutis.

Flam=

14

MICHAELIS VERINI.

Flammis eris longè est uirtus formosior astris,
Hæc rebus cunctis anteferenda tibi est.
Qui meminit mortis & infeni, facile
à vicijs abstinebit.
facile extinguet Veneris flagrantia tela,
Qui meminit gehennæ, qui Phlegetontis aquæ.

Ad Simonem Canusianum.

Te dare promittis, nec das mihi munera Simon,
Nil tibi debebo, si mihi tarda dabis.

Elatorum grauior est lapsus,
quam humilium.

Quò magis est abies procera, euertitur Euris :
Culmina, non ualles, fulmina torta petunt.

Virtus vnius, alterius inuidia.

Quò maior ciuis, maior solet esse ruina,
Magnaq; liuorem gloria sèpè parit.

Qui magnus est semper timet.

Quantò maior eris, maiora pericla cauenda,
Crede mihi, nullo tempore tutus eris,

Bis dat qui citò dat.

Munera des lætus, corrumpunt tædia donum :
In quo censendum est quid, nisi dantis amor?

Qui citò & temerè promittit, nus-
quam seruat fidem.

Qui citò, qui temerè spondet se multa daturum,
Quæ male promisit turpius illa negat.

Ne-

DISTICHA

Negare in principio, est dare beneficium, si bene negetur.

Qui titò uel bellè negat, is tribuisse uidetur
Munera, nam semper est odiosa mora.

Non est seruanda fides in rebus malis.

Turpiter Aegidæ Neptunus munera soluit :
In male promissis reijcienda fides.

In auarum.

Vestibus innumeris deßudas, horret egenus.
Frigore, cur inopem, teq; calore necas?

Cui plus Deus dederit, plura
requiriет.

Cui bona multa Deus concessit, plura requiret :
Ni dispensarit quas bene cœpit opes.

Non est tutum si petis suis, credere se alienis.

Non est tuta salus alienis credita telis,
Venales mutat quælibet aura manus.

Iustitia & charitas sunt arma
tuta principum.

Iustitia & charitas delecti Principis arces :
Hæc sunt arma, quibus nulla nocere queunt.

Qui dat inopi sua, nunquam
erit pauper.

Q

MICHAELIS VERINI.

Qui benè diuitias in opere donabit amico,

Hic omni fœlix tempore diues erit.

Velox passus sine causa, signum
leuitatis.

Incessus uelox signum leuitatis habetur.

Ni cauſſa impellat præcipitare moras.

Pueri & iuuenes non debent male-
dicere senibus.

Ne ſæua in canos iuuenis conuitia fundas,

Sed ſubitò affurges prætereunte ſene.

A prima ætate ſunt docendi pueri.

Vera tuis ut ſit ſi uis ſapientia canis,

Cum primo hanc ſitiens ebit lacte puer.

Vnde Senatus dictus.

A ſenibus priſci ſanctum dixere Senatum.

Est robur iuuenum, confiliumq; ſenum.

De ſenum prudentia.

A ſene confilium quæras, prudentia rerum

Est illis ſine qua curia quæq; perit.

Signum ruinæ gubernatio iuuenum.

Vrbes, regna, domos iuuenum quas rexerit ardor,

Sint quanquam fortes, certa ruina manet.

Quid ſit lex & iuſtitia.

Vim legis prohibere malū est, permettere honestū.

Iuſtitiae est ſemper ius dare cuique ſuum.

Qui citò credit leuis eſt corde.

Qui

DISTICHA

Qui citò crediderit falletur sèpè, leuisq;
Est cordis: raro sallitur ipse senex.

Peius est fœdari animo, quām
turpari corpore.

Fœdius est animi uicijs corrumpere lucem,
Corpora quām turpi commaculare nota.
Iniustitia ruina urbium.

Nil iniusticia misere est infestius urbi:
Funditus hæc muros uertit, & ipsa domos.

Discordia res omnes euertit.
Nil adeò est firmum, quod non discordia uellat:
Funditus hæc muros uertit, & illa domos.

Qualis sit princeps Reipublicæ.
Publica priuatis nisi preferat omnia rector.

De iusto iniustus rege tyrannus erit.

In cœlo vera amicitia.
Si nihil in terra casto perhibetur amore
Dulcius, in cœlo qualis amicitia?

Non bene philosophia & coniu-
gio vacatur.

Non bene Socratis chartis, thalamoq; uocabis,
Num quid erit Veneris casta Minerua comes?

Senectus bonis iucunda est,
malis morosa.

Quæ caruit uicijs dulcis solet esse senectus:
Contra morosa est, quæ uitiosa fuit.

Vicia

36

MICHAELIS VERINI.

Vicia aliena inquirimus, nostra
non cernimus.

Esse quid hoc dicam, alterius si crima Lincks
Aspicis, at cæcis si tua luminibus?

Nemo sua sorte contentus.

Quisq; suam deflet sortem, uicinaq; semper
Apparet falso lætior esse seges.

Mutatio consilij optimus portus.

Errare est hominis, sed non persistere; sæpe

Optimus est portus uertere consilium.

Tempus præteritum reparari
non potest.

Præteritas nullus reuocabit tempus in horas:

Desidia an quicquam fœdius esse potest?

Vtilius est vnum aut sæpe librum legere,
quam multos cumulare.

Egregios cumulare libros præclara suppelle:

Ast unum utilius uoluere sæpe librum.

De retinendo quæ leguntur.

Vt cibus emissus subito, non proderit alio:

Pabula sic mentis non retinere diu.

Nocent plura medicamenta, &
plures medici.

Impediunt certam medicamina crebra salutem,

Non plures medici, sed satis unus erit.

Nihil sine amicis iucundum.

C

Quid

DISTICHA

Quid tibi iucundum submotis esset amicis,
Cuncta tibi quanquam sint cumulata bona?
Quid sit amicus.

Alter ego est uerus, multumq; probatus amicus,
Quod debet nobis charius esse nihil.

Amici prius eligendi, electi semper retinendi.

Nil temere admittas, nisi fidum nobis amicum,
Sed semel admissus semper habendus erit.

Scire mori, est honor mortis.
Mortis honor est scire mori, uiteq; beatæ
Exitus est testis, qui sine labore fuit.

Fictilibus tutius quam in gemmis coenatur.

Fictilibus coenare pudet, gemmasq; requiris.
Ac nescis demens quanta pericla manent.

Sapientia docendo, charitas dando fit maior.

Vt charitas dando, sic fit sapientia maior:
Clausa minor nobis, largius ergo dabis.

Avaricia semper crescit.
Crescit avara sitis, quanta tibi copia maior,
Vel cumules omnes, semper egebis, opes.

Quis sit diues,
Non est, crede mihi, multos qui possidet agros
Diues: sed diues cui satis unus ager.

Libe-

MICHAELIS VERINI.

17

Liberalis.

Quas inopi ex dulci lætus donabis amico,

Temporibus nullis eripientur opes.

De ægroto incurabili.

I citò dic oleum properet defrre sacerdos :

Conuenit medicum plurima turba simul.

Ægroti non curantur à plu-
ribus.

Nunquam, crede mihi, à morbo curabitur æger,

Si multis medicis creditur una febris.

Quare diuites peius quam pauperes
curentur ægroti.

Vnde fit ægroti ut plures carentur egeni?

An quia diuitibus pharmaca plura nocent?

Quomodo diues fœlix efficitur,

Vis fieri diues : Christi præcepta sequaris,

Diminuas animi grandia uota tui.

Amici diuitum sunt falsi amici.

Quem tibi diuitiae peperere, est falsus amicus:

Argentum, non te, diligit ille tuum.

Patientia & fides probatur in
rebus aduersis.

Rebus in aduersis patientia uera probatur :

Rebus in aduersis uera probanda fides.

Duplex poena peccandi princi-
pi imponenda.

DISTICHA

Si proceris nequam, si peccauere parentes,
Exemplo & sceleri poena paranda duplex.

Filius imitatur mores parentis.

Sæpè patris mores imitatur filius infans,
Qualis erat mater, filia talis erit.

Filia mores matris sequitur.

Casta refert castæ genitricis filia mores,

Lasciuæ nunquam filia casta fuit.

Pater debet esse optima norma filijs.

Et uerbo, & facto paruis sit regula natis,

Optima sitq; omni tempore norma pater.

Artes descendē à teneris.

Alterā natura est habitus, quam iunior artem
Perdisces, tollet nulla senecta tibi.

Sola virtus beatos efficit.

Sola potest homines æternos reddere uirtus.

Huic soli è cunctis non libitina nocent.

Eloquentiæ vires.

Nil tam difficile est, quod non persuadeat, & non
Efficiat docti lingua diserta senis.

De eloquentia.

Ancipiti eloquium longè penetrantius ense:

Hoc rabiem motam sedat, & arma mouet.

Ad idem.

Nil adeò incultum quod non ratione mitescat.

Thebas

Thebarum hæc altas uexit ad astra domos.

Qui verum audire non vult,
perditus est.

Desperanda salus qui uerum audire recusat,

Inq̄ suum præcep̄ labitur exitium.

Iuuenum furore vrbes euersæ, ser-
uatæ consilio senum.

Præcipites iuuenum dementia subruit urbes.

Curia consilio constabilita senum est.

Plus Fabius senex quām Flaminius
profuit urbi Romæ.

Plus cunctatoris Fabia mora profuit urbi,

Flamminij & Gracchi quām ualuere manus.

Conscientia bona iudicem non timet.

Accusent te mille licet, mens conscientia recti

Stat tamen, & spernit iudicis ora trucis.

Ad quendam vaniloquum.

Omnibus in triujs recitans tua canmina laudas,

Si uis ut laudem, disce tacere prius.

Non est vituperandus, si non est
æqualis filius patri.

Quòd nequeam ad Musas puer aspirare paternas

Dat ueniam, noster Disticha ludus erat.

Ad carpentem sua disticha.

Disticha quòd tenui mediter me carpis auena,

Non omnes possunt prælia flare tuba.

DISTICHA

Ad eundem.

*Si labor intenui est, si me non spernit Apollo,
Cur tibi sic nostri displicuere sales?*

Ad Vgolinum patrem suum.

*Nostichare parens quam sim breuitatis amator,
Accipe delicias Disticha parua meas.*

Ad eundem.

*In lucem nostri formidant prodere lusus,
Si prius emendes, nil Vgoline timent.*

Ad carpentem ingenium & æta-
tem suam.

*Me puerum dicis, quid tum, ingeniumq; reprendis:
Sat mihi, si mores dixeris esse bonos.*

In eundem.

*Aetatem incusas, nequeas quum carpere mores:
Naturam insanæ est carpere mentis opus.*

Qui senex laudandus.

*Vt laudanda senis probitas, ita foeda senectus,
Culpanda est, turpi quæ maculata probro.*

Ad Canusianum, quod ocium est
sepulchrum hominis.

*Ocia mors hominum est, spirantis et esse sepulchrū
Arbitror indocti, Canusiane, uiri.*

Signum est æternæ ruinæ fœlicitas
improborum.

Define mirari, æternæ sunt signa ruinae,

Prospe

19

MICHAELIS VERINI.

Prospera quum uideas tot geminata malis.
Ingratus est, qui sine uſura grates
reddiderit.

Reddiderit quisquis paruas sine fœnore grates,
Conuincam ingratum Canusiane uirum.

Poëtz multa lectione est opus.

Instar apis debet uarijs excerpere libris,
Mellifluo ut manet dulcis ab ore liquor.

Se quisque metiatur, & alijs erit
æquus iudex.

Te perpende prius, nec det tibi purpura fastum,
Ut tibi, sic alijs arbiter æquus eris.

Virtutis principium asperum,
finis amœnus.

Est opus incepto finis uirtutis amœnus,
Principijs quamuis aspera prima uia est.

Voluptas pestis iuuenum &
senum est.

Vis fieri fœlix? est debellanda uoluptas:
Hæc iuuenum exitium est, pestis & illa senum.

Iactantia est omnibus inuisa.

Omnibus inuisa est stolidæ iactantia mentis:
Dum de te loqueris, gloria nulla tua est.

Quæ carent effectu tentanda non sunt.

Quæ fieri nequeunt, prorsus tentare recuses,
Ingenij debes pondus habere tui.

DISTICHA

Nihil noui sapienti contingit,
Præuidet ē speculo sapiens quæcunq; futura;
Assuetusq; malis nil nouitatis habet.

Sapiens nihil inuitus facit.
Nil facit inuitus sapiens: exire recusas
Quod uitare nequis: uelle necesse tibi est.

Quos benè vestitos, eosdem egregios
vulgus putat.

Si toga crassa mihi est, spernor, si trita lacerna est.

Num facit egregios purpura picta uiros?
In eandem sententiam.

Si modò me spernis, mutata ueste redibo:
Quod mihi non dederis, uestibus ipse dabis.

Ad idem.

Oblatrant tritis catuli plerumq; lacernis:
Ne latres, nobis uestis habenda uoua est.

In detrectorem.

Nullius ingenij tanquam sint Disticha carpis:
Tu nil cùm scribas, quale tibi ingenium est?

In eundem.

Sextantem patrias artes & inutile carmen.
Me carpis: tu quid desidiosus agis?

Quod non sumus mancipia
corporis.

Quum sit missa tibi mens alta libera cœlo,
Num uis mancipium corporis esse tuis?

Non

MICHAELIS VERINI.

Non est credendum blando
adulatori.

Qui te plus solito demulcet carmine blando,
Te capere insidijs nititur ille suis.

Vitanda sunt contagia culpæ.

Ceu colubrum fugias blandæ contagia culpæ,

Quis non foedatur, si pice tactus erit?

Res precibus vendita cara est.

Quod precibus uendis, precium tibi uile uidetur.

An mihi res emitur carior ulla prece.

Meum & tuum sunt omnium ma-
lorum causa.

Si duo de nostris tollas pronomina rebus.

Prælia cessarent, pax sine lite foret.

Qui seminat discordiam æ-
rumnam metet.

Qui mala uipereis iactabit semina sulcis.

Martis & ærumnæ tristia grana metet.

De morbo suo.

Mutauit stomachum diri violentia morbi

Hei timeo faciet quid mihi sœua lues.

Quæ scimus docere, & quæ ignoramus
discere debemus.

Quæ nosti, impertire libens, facilisq; roganti;

Esto: quæ nescis, discere ne pudeat.

Divitiæ male partæ hostibus
relinquuntur.

DISTICHA

Cur tibi diuitias cumulas? cui congeris aurum?
Hostibus an nescis hæc cumulare tuis?

Ad factiosum.

Cur miser incedis numeroſo milite ſeptus?
Quæ mala custodes tot peperere tibi?

Qui alios reprehendit, ſe pri-
mùm caſtiget.

Quum fueris censor, p̄imū te criminē purges.
Nec tua te damnent facta nefanda reum.

Non debemus noſtra negligere, ut
aliena curemus.

Ne tua contemnas, aliena negocia curans:
An tibi te quisquam iunctior eſſe potest?

Amico fac proſis, ut tibi non
obſis.

Eſto memor charo ſemper prodeſſe ſodali
Sic, tibi ne noceat preſtitā ſedulitas.

In eandem ſententiam.

Sic utāre tuis, egeas ne rebus amicis:
Sarcina nang; humeris tota ferenda tuis.

Amici paucifſimi.

Millibus ex multis unus uix fidus amicus:
Hic albo coruo rarior eſſe folet,

Omnes diuites auari ſunt
pauperes.

Quæra

21

MICHAELIS VERINI.

**Quærere diuitias, & semper egere furoris
Est summi: ut partas destruat alter opes.**

Vnus princeps.

**Non capit una duos maiestas regia fratres,
Fraterno robuit sanguine Roma recens.**

Vita tyranni miserrima.

**Quid queris? si nota foret tibi uita tyranni,
Priuatus malles sedibus esse tuis.**

De Sylla fœlici.

**Imperium posuit tunc uero nomine fœlix,
Nam prius iniustus Sylla tyrannus erat.**

**Festinatio & ira sunt inimicæ
consilio.**

**Consilium præceps sequitur plerunq; ruina,
Ira quoq; est ualde noxia consilio.**

De vixtu modesto.

**Sit facilis uictus, nullo irritante saporem:
Sed stomachum ex gustum mordeat ipsa famæs.**

De paupere.

**Si pauper fueris, sit parsimonia munda:
Nec neglecta tibi simplicitas fuerit.**

Laus sit modesta, vituperatio modica.

**Si quem laudaris, parcè laudare memento:
Crimina culpato parciūs ipsa tamen.**

**Autoritas dicentis non est attenden-
da, sed quid dicatur.**

Neo

DISTICHA

Nec te dicentis moueat reuerentia, sed quid
Dixerit, attendas qua ratione probes
Petro Rodolpho Nicolai
filio.

Nil tibi rescripsi, ueniam concede Rodolphe:
Hic morbi quintus iam mihi mensis adest.
Simoni Canusiano amico.

Non me uisisti sexto quum mense labore,
Dic ubi traxisti Canusiane moras?
Ad Petrum hortantem, ut salutem recu-
peret, posita virginitate.

Cur Petre uirgineum hortaris me ponere florem?
Non faciam; uel si hoc certa paranda salus.

Ad Paulum Roncilionem, de me-
dorum consilio.

Promittunt medici coitu mihi Paule salutem:
Non tanti uitæ sit mihi certa salus.

Ad Pierides.

Quæ mora Pierides tenuis? succurrite morbo
Pallida lætifero uix tegit ossa cutis.

Ad Calliopeam.

Hic mihi iam sextus mensis post mille labores,
Affer opem uati Calliopea tuo.

Ad Apollinem.

Pulcher Apollo ueni, differq; salutifer herbas:
Tum citò si moriar, crimen Apollo tuum est.

De

MICHAELIS VERINI.

De luxuria.

Luxuria est prædulce malum, quam carpere multi,

Sed pauci uitare queunt, pariturg; labore

Virtutis robur: corrumpunt ocia mentem.

Vitia & non mores carpendi.

Parcere nominibus nostri didicere libelli:

Crimina, non homines, nostra Thalia premit.

Ad idem.

Relligio Christi personis parcere iussit:

Vnde meo nullus carmine iniustus erit.

In versificatorem quendam.

Vna bis centum componis carmina nocte,

Ab nescis scombris carmina quanta facis.

Consulas prius quam facias.

Nil temere incipias sed primum consule: cœpti

Nam multos serò pœnituisse liquet.

**Verecundia & pudor honesti mater,
& frenum viciorum.**

Improba quid uides? uerecundia mater honesti est,

Frena pudor turpis criminis esse solet.

Regnum est graue & periculatum.

Si scires quanti plenum diadema pericli est,

Malles Sisiphij ponderis esse reus.

F I N I S.

VARIA MICHAELIS

Verini Poëtæ Epitaphia.

Hoc Nicolaus Seraticus
ædedit.

Ante diem raptum questa est elegia Tibullum.
Proximus accedit pro Michæle dolor.
Amplius in puerò mores mirabere lector,
Disticha qui sancto digna Catone legis.
Contigit impubi, seris quod prouenit annis:
Iudicium, grauitas, candida uita, sophos.
Sic iuuenis Michaël superauit Nestoris annos.
Vitam etenim uirtus, non mora longa parit.

Aliud à Bernhardo Michelotio æditum.

Ne fle, uiuo, fruor tandem pater optime ueris
Delitijs, cœlo, posterite, Deo.

Poëtæ Epitaphium ab Antonio
Geraldino æditum.

Regia Pyramidum cedant monumenta uiator
Huic lapidi, quamquam marmora nulla uides.
Verinus Michaël decus immortale pudoris
Clauditur hoc saxo: siste parumper iter.
Quod latet ingenij sydus: quæ gloria Phœbis?
Delicias orbis quam breuis urna capit?

Distia

Disticha composuit grauis distincta figuris;
 Quæ possis sacræ equiparare lbris.
 Est breuis, argutus, facilis, sine felle pudicus:
 Litera plus nerui, quam sua carnis habet.

Aliud ab quodam Hierony-
 mo aditum.

Hic situs est Michaël sexta triederide raptus,
 Vnica doctiloqui spes & imago patris.
 Monibus, in dubio est, fuerit uel carmine maior:
 Fama pudicitie, Pieridumq; decus.
 Iudicium, probitas, studium, solertia, non te
 Afferit impubem, sed probat esse senem.

Hoc Martinus Iuarra Canta-
 bricus adidit.

Ille ego Verinus Phœbi noua fama Michaël,
 Quem Verona uelis, quem puto Thera tuum,
 Ter senos Lachesi rapior puer altus in annos,
 Dum ueneris fugio, quam mala ferret opem.
 Sic pedibus magnum Christi pulsamus olympum:
 Et me Vesta frequens, Hyppolitusq; legunt,

F I N I S.

Carminal de

Index libri Michaelis Verini Ugolini.

lactoram folio. i.

Scalonam. i.

lactoram de mortale. i.

Coribus. i.

Amicū. / de editione mi libri. g.

urū in igne 2

mōr a / causa timoris 2

timoris Veri nullus est finis 2

nisi omnes suos, ubi omnes felices 2

fri mū dantis Deus non donū considerat 2

Quoscit invenit 3

Anima deprendatur oculi inyndia 3

intei Anima et Deū peccata a / labo 3

Uita magis quam nostra vita cernimus 3. 16

Auaro 3. 9. 12. 13. 1K.

Non audit. K.

Arma sunt principis iustitia et charitas K. 1K.

sed magna pax misericordia magnis laboris vanitur K.

Et letat terrena erudiendi jucundi. 5. 15

armas sonans 5

eterna pro vita 5.

amissa pacunia graminis ingetus quā poccatis 6.

etata florida uerbi a / 6.

Author non est dans culpa scil poena 6
In Adulatores 7
Assulit nobis Mors 8.
In Anorum q. 12 13. 10.
albus qui nullus es. q.
ad leguanda tardi et considerat 9
alijs quod dicas et facias hoc dicatur et fiat 10
ad omnes 10
accipienda non sunt munera 12
Amicus regis diversi cognoscitur rebus 12
Amat qui coram spernit animi virtute 12
Animi virtute 12
Hoc patem 12
Ad dimum 12
Amat qui periculum in conscribit 13
Audiendus non delector 13
Appara via cali. in forni prona 13
Apostolita virtus 10
Hosimone Cannianum 14
Altarius in india 10
a prima a late sunt doces dipuani 15
Animo sedari 15.
Amicitia vera in celo est 15
aliorum viae inquirimus nos habemus enim

Amicus nihil intendit 16

Amicus quid sit 16.

Huius prins oligandi electi sumptuose imponendi 16.

Fuanchia semper crescat 16

Aegroto incurabili 16

Aegroti non curatrix a pluribus 17
a pluribus 17.

Aegrotis 7.

Amici dicitur sunt falsi amici 17

adversarios 17

Acto discandae aterris 17

ad alognentra 17

Audacia non multum redditus 18

Ad quaenda vanum loquimur 18

Aequalis filius patri 18

ad coruscante sua disticha 18. 18 bis complacuisse

Ad ugolini patre sum 18

Ad canusiam, quod oculi optinebant hominis 18

assent 19

Amoenus 19

adulatori blando non astoradum 20

amissum non metat 20

ad fadus sit 20

aliena curamus nostra negligere
amicorum propositum non obstat
amicorum penitentiem 20
anari sunt pauperes 20
auctoritas dicentes non est attendenda sed si
fratricio simeon canutus 21
Apostoli fortis 21
Ad parvum reconciliationem 1. 21
Ad pueras 21
Ad callipygam 21
Ad affollantem 21
Affiducem dicens non misericordia peccatorum.

Bona uxor non pulchra habenda est et
bestie efficitur peccator 3
Bona operariorum iusti et
bona nixit optimat morte et
boni viri mors non deflenda est et
bonorum mors felix et
bono bonum eritus est et
bonorum veritas sit deus

Basilisci Tertior est sibilus qua cantus mella ii
bona conscientia nibil hincat ii
Bona mens nunqua hincat mola smp 13
omnis bonus felix 13
Bona operari contra tardantay 13.
Bis dat qui cito dat i q.
Beneficium. 14
si bona negatur 14.
non bona philosophia et coniugio reuerter. 15
Bonis inaudita est senectus molis morsa 15
Beatus affect sola virtus 16
quos Bona vestitus, eoste agrarios vulgus putes 19
Blando adulatori 20
a Barnardo Q. 22

---

ad Catonem. i.

Christians non dicit esse laicos 1
corporanda opinio quae ex anthroby. 1
causa amor est timoris 2
Christians non dicit mala ethnieta turpia scribere
considero qd 2
Gaduca forma moli per sayo causa 2
Cupido die formosaf 2
Corimpiorum utriatu ferunt 3
Confir et pridem omni Corral peccato. 3. 20.
carat 3.

Circus baptia officitur 3

Ceremonia nostra non 3.

Contaminat mortalitatem nullum datur
ut crescat pecunia preemia, non audiit
Datus in vocantibus sa. q.

Charitas. q.

contra inermes q.

curatio morborum est decessanda 5.

Gradenda salus pluviis malis non est agrotis

cansa gula mortuum 5

Ebis modis natura contenta 5

Contenta 5. 8.

Conscientia recte obsecunda gaudet 6.

Confidat nemo in suis diuitiis 6.

Compartit datus 6.

Culpae deus non ostiuitur 6

de Cupititate in tot malis 6

Curatur ceteris ultra proditione 7

Cur solus in agri versatur 7

Causa punitio in ipsa penitentia 8

Cumulatione gloria sapientia 8

quoniam id est magna job

paneo celi pide: terra

Quid mihi negotiis violentiis que iudas debet?

Qui me irratum coercet?

Peleides poterat flanan sopire;

Quam utriusque sanguis calito pectora redi-

Nulla hora si quis inacundet facia

Nec vita iusta habet placatum dom-

Sapientia nonat dolorem miserabilis ira
Ira inquam, quæ est ingenios ad luctos nos

Ter quod die peccato presentea turcam

Quæ auferat secum uitam et tristitia

Georgicus

ille ego taurinæ genitrix
fortissima dextra,

ille ego animis golaae

Ieg. qvāta

ille ego tauri error

ille ego fies pastis neq;
unica, et avra neq;

De ligata ratione.

Ligata rationis uaria sunt genera, deinceps
quatuor adiutoriorum Elegis, epigramatis,
liricis, satiricis, et heroicis, hoc membro agam.

Observatio prima De poemate Elegiaco.

Primo poema elegiacum vocatur illud genus
carmen, quod ex hexametro, et pentametra
confatu, sive dictu, ga ab initio amoris tristis
et lugubribus materiaj adhibebatur; nunc tan
etiam aliae materiae, puta querela, grecos,
amores, laudes, gratulationes, admonitiones
discretib[us] describuntur. secundum vero est elegia
omnibus numeris si[us] perfecta, tria potissimum
obseruanda sunt primum ut fuscio est in fessis
figemora, secunda et rerum naturis accomoda
ta, in specie uera p[ro]p[ter]a. Passionem sic uinges
preferant gestus, facies, sensuq[ue] intermixti et ex
terni passiones honoris, amoris ipse faci[us] gaud
audacieq[ue] animi fluctuationes con[tra]fleas

ropotita cogitationes, qby credibile est implirita
hunc personam item minicentq; seu uicel
finistri quos huiusmodi factores olin sondera-
bant in alijs uel hodie sortiri possent in nobis.
tertio. in Elegia praeceps obseruanda est
ut ostendit dictio sensa: suavis, compata, teresa
quidem ne sermonis causaem legenti parca
Iesus vero ut uarios animi affectus uerbi
gratia considerationis indignationis gra-
tulationis detractionis execrationis
oblectacionis honesti desiderij leniter
et quam pacibilonii deb compata Denig
ut elegantibus fratribus maxime medaferi
ironij nec non uerborum sentiarum
nicto anima lectoris operari. Huc etiam
se te puerario libro de uigenimo 5.º valedi-
cendum sententiae tum acutae inter-
runtur quibus id quicq; propositum est
cor firmatus idem si antiquitate

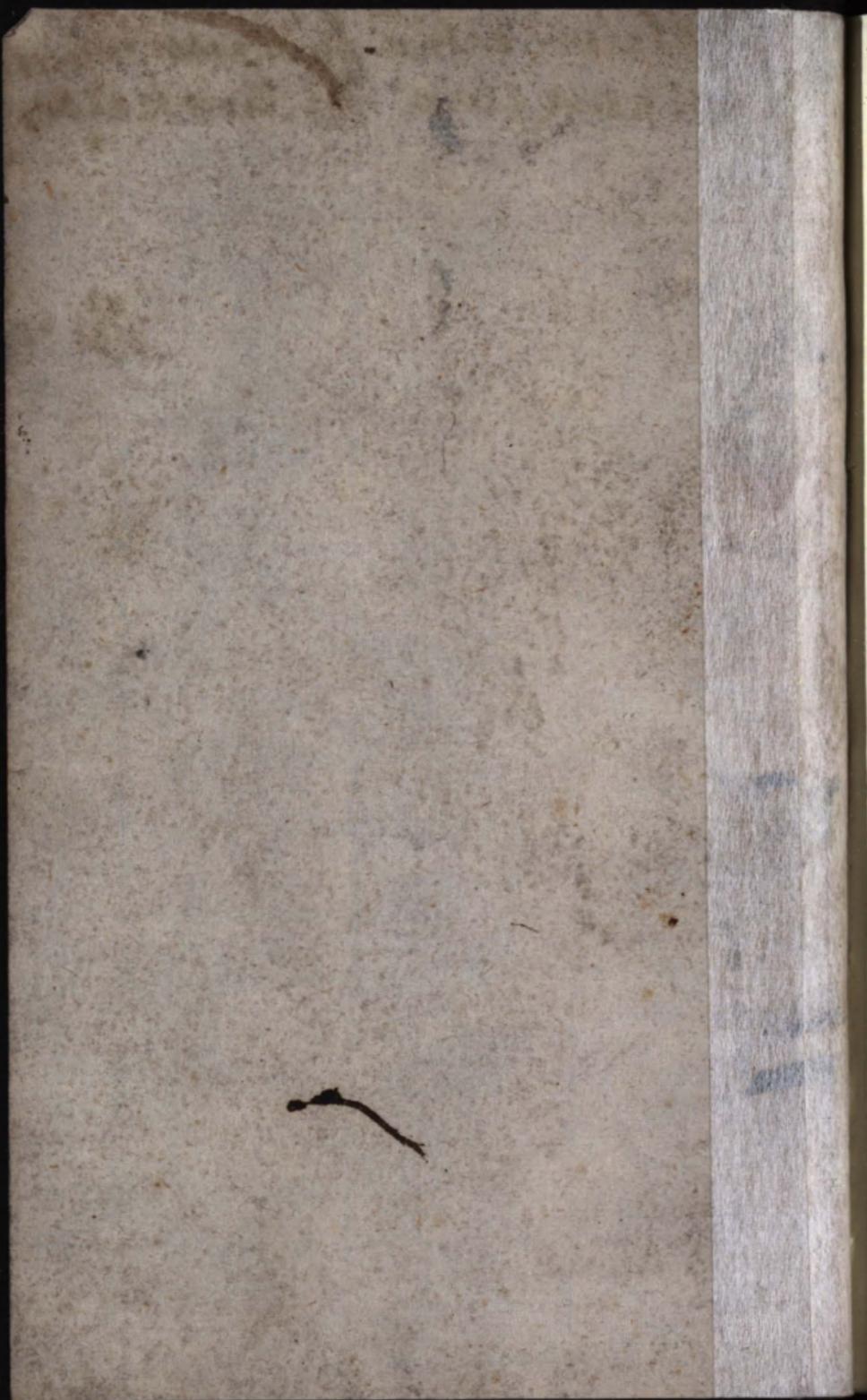
Cat quan etiam historiae fabulae
renovantur) pogramati in progressatur. 4. sum
detel stiles et facilias planus, qui obti-
bitur, primo si sponte sua numeris ap-
tib[us] carmen profluat. 5. si crebro
vocalium elisiones et consonantium
maxime fragilium asperges, marime concur-
sidentur. 3. q[uod] illa, n[on] abstulta usurpet
ter particularis proutus? fac cheu, ac
heu felur, heu crudeline farne miseria
O fata hominum curas O seras animi fac
intendim interrogaciones minicando.
Sciens? et qui ait? an meminiisse iuvat
quod ueror infelix quam eratior, sene ueror
et omnia eleganthissime in Elegia atque
prosopopeie seu uictae personae uabru-
tuiones colloquia vestigatio gracie
bez misero, da ueniam uerbant fac
aut more utinam sapient O si proce-
derib[us] referant miki Jupiter annos.

Anctores uero pro legi- legi robust.
sequente primo ualerigia talq in quo inuen
tio apparatq taludatus. alibi q tibalq et
verbaula.

Multo tunc audiuntur est uera et opinio
nalis artibus se posse illa anafidia
comparare quibus fugna laulig emerant
ea enim crudelis honoris est ut sibi
anatores in potenti desiderio acue-
dat, sed referat via ad ueras glorias
erit enim alia non est nisi qua gloria fugit
Hoc uero ita statuerit honore fugient
insequi purum promoueri ab auriga
et posse, si contrario nisu temori occurat
quin potius a se amoliri, si curu obse-
querent uelis ac preceante ille tergu,
aut certe a tege in obuios agentes cuadet
glorice nota esse tantos longis occur-
atis ampleximbg, quanto ambitionis ea se
quare et fare hoc uero dicimus quis enim
non uidet ueras humani constitutio
et plures huius annetas fare se illis sub
ducere qui capiunt sine sectatur;
cum fiuum se alia omnia cogitantib

in se uel et plani entia ad suu coiam inqies
verbis qui uera gloria desiderio deinceps,

ho monum

11

11

